Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren

(92/C 156/04)

COM(92) 192 def.

(Door de Commissie ingediend op 18 mei 1992)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat alle Lid-Staten het Europese Verdrag inzake de bescherming van landbouwhuisdieren hebben geratificeerd; dat ook de Gemeenschap dit Verdrag bij Besluit 78/923/EEG (1) heeft goedgekeurd en de akte van goedkeuring heeft neergelegd;

Overwegende dat de Gemeenschap, als verdragsluitende partij bij het Europese Verdrag inzake de bescherming van landbouwhuisdieren, de aanbevelingen van het bij het Verdrag opgerichte permanent comité dient op te volgen; dat het wenselijk is te bepalen dat de verbindende gedeelten van deze aanbevelingen worden goedgekeurd volgens een procedure waarbij de Commissie en de Lid-Staten samenwerken;

Overwegende dat het Europese Parlement in zijn resolutie van 20 februari 1987 over een welzijnsbeleid voor landbouwhuisdieren (2) de Commissie heeft verzocht voorstellen in te dienen voor communautaire voorschriften betreffende de algemene aspecten van de veehouderij;

Overwegende dat in de lijst van produkten vermeld in bijlage II bij het Verdrag ook dieren zijn opgenomen;

Overwegende dat het houden van dieren voor landbouwdoeleinden een integrerend deel van de landbouw uitmaakt; dat deze activiteit voor een deel van de landbouwbevolking een bron van inkomsten is;

Overwegende dat verschillen waardoor de mededingingsvoorwaarden kunnen worden vervalst, een belemmering vormen voor een goede werking van de gemeenschappelijke marktordening voor dieren en dierlijke produkten;

Overwegende dat daarom gemeenschappelijke minimumnormen inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren dienen te worden vastgesteld, ten einde een rationele ontwikkeling van de produktie te garanderen en de voltooiing van de interne markt voor dieren en dierlijke produkten te vergemakkelijken; dat met de reeds in communautaire voorschriften vastgestelde bepalingen inzake het welzijn van dieren rekening dient te worden gehouden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Bij deze richtlijn worden minimumnormen vastgesteld inzake de bescherming van dieren die voor landbouwdoeleinden worden gefokt of gehouden.

2. De richtlijn geldt onverminderd elders vastgestelde communautaire voorschriften inzake de bescherming van bepaalde soorten dieren.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. *dier:* een dier dat voor de produktie van voedsel, wol, huid of pels, of voor andere landbouwdoeleinden wordt gefokt of gehouden, met inbegrip van dieren die door wijzigingen in of door nieuwe combinaties van genetisch materiaal zijn verkregen;

2. *eigenaar of houder:* elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die eigenaar is van de dieren, of die, al dan niet tegen financiële vergoeding, de betrokken dieren moet houden;

(1) PB nr. L 323 van 17. 11. 1978, blz. 12.

(2) PB nr. C 76 van 23. 3. 1987, blz. 185.

3. *intensief houderijsysteem:* een houderijsysteem waarbij de dieren in zodanige aantallen, in een zodanig dichte bezetting of onder zodanige omstandigheden worden gehouden dan wel een zodanig hoge produktie moeten leveren dat frequente verzorging door de mens voor het welzijn van die dieren onmisbaar is.

HOOFDSTUK II

Het welzijn van dieren

Artikel 3

De Lid-Staten zien erop toe dat de dieren niet onnodig aan pijn, lijden of leed worden blootgesteld.

Artikel 4

De Lid-Staten zien erop toe dat:

1. de eigenaar of houder van de dieren voor het welzijn van die dieren verantwoordelijk is en daartoe redelijke maatregelen treft;

2. de dieren worden verzorgd door een voldoende aantal personen die met betrekking tot de dieren en het toegepaste houderijsysteem over de nodige theoretische en praktische kennis beschikken.

Artikel 5

De Lid-Staten zien erop toe dat de dieren worden gehuisvest, gevoederd, gedrenkt en verzorgd op een wijze die, met inachtneming van de soort en van de graad van ontwikkeling, aanpassing en domesticering, op de uit ervaring en wetenschappelijk onderzoek gebleken fysiologische en ethologische behoeften is afgestemd.

Artikel 6

De Lid-Staten zien erop toe dat geen natuurlijke of kunstmatige fokmethoden worden toegepast waardoor de betrokken dieren leed of letsel wordt of kan worden toegebracht; een dier mag alleen dan voor landbouwdoeleinden worden gehouden, als op basis van het geno- of het fenotype redelijkerwijze mag worden verwacht dat de gezondheid of het welzijn van het dier daardoor niet wordt geschaad.

Artikel 7

De Lid-Staten zien erop toe dat:

1. de voor een dier, gelet op de diersoort en op grond van de ter zake opgedane ervaring en wetenschappelijke kennis, geëigende bewegingsvrijheid niet op zodanige wijze wordt beperkt dat het dier daardoor onnodig lijden of letsel wordt toegebracht;

2. een dier dat permanent of geregeld wordt aangebonden of opgesloten, over een passende ruimte beschikt om aan de uit ervaring en wetenschappelijk onderzoek gebleken fysiologische en ethologische behoeften van dat dier te voldoen.

Artikel 8

De Lid-Staten zien erop toe dat verlichting, temperatuur, vochtigheid, luchtcirculatie, ventilatie en andere omgevingsaspecten, zoals gasconcentratie of geluidsintensiteit, op de plaats waar een dier is gehuisvest, met inachtneming van de diersoort en van de graad van ontwikkeling, aanpassing en domesticering, aan de uit ervaring of wetenschappelijk onderzoek gebleken fysiologische en ethologische behoeften zijn aangepast.

Artikel 9

De Lid-Staten zien erop toe dat aan de dieren geen voeder of drinken wordt toegediend op zodanige wijze dat, of dat het aan de dieren toegediende voeder of drinken niets bevat waardoor, aan de dieren onnodig lijden of letsel kan worden toegebracht.

Aan de dieren mag, behalve voor therapeutische of profylactische doeleinden, niets anders worden toegediend, tenzij uit wetenschappelijk onderzoek inzake het welzijn van dieren of uit de opgedane ervaring is gebleken dat de betrokken stof de gezondheid of het welzijn van de dieren niet schaadt.

Artikel 10

De Lid-Staten zien erop toe dat de algemene gesteldheid en de gezondheids- en welzijnstoestand van de dieren zo dikwijls grondig worden geïnspecteerd, dat onnodig lijden wordt vermeden; dieren in intensieve houderijsystemen dienen ten minste één keer per dag te worden geïnspecteerd.

Artikel 11

De Lid-Staten zien erop toe dat, wanneer een dier op het bedrijf moet worden gedood, dat doden volgens de regels geschiedt en in elk geval op zodanige wijze dat aan het betrokken dier of aan andere dieren geen onnodige pijn of onnodig leed wordt toegebracht.

Artikel 12

De Lid-Staten zien erop toe dat de technische voorzieningen die bij de intensieve houderijsystemen worden gebruikt, ten minste eenmaal per dag grondig worden geïnspecteerd en dat elk geconstateerd defect zo spoedig mogelijk wordt hersteld. Wanneer een defect niet meteen kan worden hersteld, dienen onverwijld de nodige tijdelijke maatregelen te worden genomen om het welzijn van de dieren te garanderen.

HOOFDSTUK III

Slotbepalingen

Artikel 13

De nodige maatregelen voor de toepassing van de verbindende aanbevelingen van het Permanent Comité van het Europese Verdrag inzake de bescherming van landbouwhuisdieren en eventuele specifieke voorschriften voor de toepassing van deze richtlijn worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17.

Artikel 14

De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat de bevoegde autoriteiten de nodige controles uitvoeren om na te gaan of deze richtlijn in acht wordt genomen.

Deze controles, die tegelijk met controles voor andere doeleinden mogen worden uitgevoerd, dienen jaarlijks in iedere Lid-Staat te worden verricht op een voor de houderijsystemen statistisch representatieve steekproef.

Artikel 15

Veterinaire deskundigen van de Commissie mogen, voor zover dat voor de eenvormige toepassing van deze richtlijn nodig is, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten controles ter plaatse uitvoeren. De Commissie brengt de Lid-Staten van de uitkomsten van die controles op de hoogte.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt uitgevoerd, verleent de deskundigen alle voor de uitvoering van hun taak vereiste bijstand.

Artikel 16

De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 68/361/EEG (1) ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna „het comité" te noemen.

Artikel 17

In de gevallen waarin naar de in dit artikel omschreven procedure wordt verwezen, gelden de volgende bepalingen:

De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

Artikel 18

De Lid-Staten nemen de nodige specifieke maatregelen om ervoor te zorgen dat inbreuken op deze richtlijn worden bestraft.

Artikel 19

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1993 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden door de Lid-Staten vastgesteld.

Artikel 20

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

(1) PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.